

UZAYDAKİ GİZEMLİ ROBOT

FARUK

CANER SARIOĞLU



RESİMLEYEN:
PINAR GÖKTAŞ



Macerâ MZ başlıyor

Sabah kapı sesine uyanmışım. **Ancak bu öyle bildiğiniz kapı seslerinden değil!** Sanki birileri kıracak gibi kapıya vuruyordu. Üzerine zilin sesi de cabası... Hemen yataktan fırladım. Maraton koşucusu edasıyla kapıya doğru yöneldim. Kapıya gidene kadar aklımdan bin bir türlü senaryo geçmişti.

Kapının deliğinden dışarı baktım. Ömer ve Derya karşımdalardı. İkiisi beraber yarışircasına kapıyı yumrukluyor bir yandan da zile basıyorlardı. Kapıyı açmamla ikisinin de domino taşları gibi içeri düşmesi bir oldu.

-Müjdemizi isterizzzz!

-Hadi hazırlan! Valizin hazır mııı?

İkisi de hala yerdeydi ama heyecanları yüzlerinden okunuyordu. **“NE VALİZİ, NE OLUYOR?”** derken aklıma birden yaptığımız başvuru geldi.

-Yoksa Uzay Kampı başvurumuz mu kabul edildiii!

-Evettt! Üçümüz de listedeyiz.

Bu gerçekten şahane bir haberdir. Bu çılgın ekip Uzay Kampı'na gidiyordu. Kim bilir belki ast-ronot oluruz belki de Mars'a bir lahmacun dükkanı açarız. Hatta uzaylılara lahmacun yapmayı bile öğretebiliriz.

Mz Uzay Kampına Giriş Yapılıyor

Büyük gün gelmişti. Ömer, Derya ve ben Uzay Kampı için tüm hazırlıklarımızı yapmıştık. Ailemiz akşamüzeri bizi kampın girişine kadar götürmüştü. Bir görevli bizi Uzay Kampı'na aldı. Onunla beraber yürümeye başladık. Yürüdükçe bize Uzay Kampı hakkında bilgiler veriyordu.

Gerçek bir kamp gibi bahçede çadırlarda konaklayacaktık. Çeşitli atölyeler, sergi ve müze alanları, kütüphane ve ne olduğunu anlayamadığımız birçok oda vardı. Buraları ayrıntılarıyla beraber gezeceğimiz söylendi.



Ömer konuşulanları dinlerken birden söze girdi.

-Her şey çok güzel, teşekkür ederiz ama büyük bir sorunum var. Ne zaman yemek yeriz acaba?

Bu soruya hep beraber gülmüştük.

- Birazdan kaydınızı aldıktan sonra sizleri kamp alanına alacağız. Orada tıka basa doyacağınızdan şüphem yok.

Ömer ikna olmuşa benziyordu.

Hemen kayıt alanına yöneldi. Biz de onu takip ettik. Kayıt işlerinden sonra kamp alanına girdik. Çadırlar yan yana kurulmuştu. Kütüklerden ve minderlerden oturma yerleri vardı. Kamp ateşi de tam ortada yanmayı bekliyordu. Gerçekten inanılmaz güzel bir ortam vardı.

Herkes yavaş yavaş oturmaya başlamıştı. **Bazı bakışlar tedirgin bazı bakışlar da şaşkıncı.** Uzay kampı liderlerinden biri tam ortaya geçti. Konuşmak için boğazını temizledi.

-Herkes merhaba, ismim Uzay. Burada atölye lideriyim. Yapılan çalışmalarda size ben ve arkadaşlarım eşlik edeceğiz.

Tam o sırada Ömer'in karnı guruldamaya başlamış ve Uzay Ağabey'in sözü kesilmişti. Herkes gülmeye başlamıştı. Uzay Ağabey Ömer'in karın guruldaması bittikten sonra konuşmasına devam etti.

-Burada uzay ve havacılıkla ilgili pek çok şey öğrenecek, atölyelere katılacaksınız. Burası herkesin dikkatini çeken, çalışmalarını yakından takip edilen çok özel bir yer. Ayrıca son gün size büyük bir sürprizimiz olacak. Hayatınızın en güzel anlarından birini yaşayacağınız Uzay Kampı'mıza hepiniz hoş geldiniz...

Kocaman bir alkış kopmuştu. Uzay Ağabey başında şapkası, boynunda düdüğü, üzerinde yıldızlar olan tişörtü ve cana yakın tavırları ile iyi birine benziyordu.

Uzay Ağabey konuşmayı uzattıkça Ömer de karnını gösteriyordu.

-Zil çalışıyor gerçekten.

Uzay Ağabey, Ömer'in söylediklerine ikna olmuştu. Hava da kararmaya başlamıştı. Ateş yakılmıştı. Mangallar hazırды. Afiyetle yemeğimizi yedikten sonra ateş başı sohbetleri başlamıştı. **Uzay Ağabey bize çok heyecanlı uzay hikayeleri anlatmıştı.** Zaman geçtikçe herkes kaynaşmış, espriler havada uçmuş, şarkılar söylenmişti. O gün gökyüzünde yıldızları izledikten sonra çadırlarımızda çok güzel uykular çektik. Tabii Ömer'in horlamalarını saymazsak...

Mz Kampta İlk Sabah

Sabaha kadar rüyamda pek çok şey görmüştüm. **Ay'a ayak bastım, gezegenler arasında dolaştım.** Hatta bir ara Ömer'i uzaylılar kaçırdı. Onu kurtarmaya çalıştım. Sabah ise müzik sesiyle güne başlamıştık. Dikkatli dinleyince uzayla ilgili şarkılar çaldığını fark ettik. Hemen kalktık. Elimizi yüzümüzü yıkayıp uzay tulumlarımızı giydik.

Kahvaltı için sıraya girmiştik. Kahvaltı menüsünün yazılı olduğu bir pano vardı. Menüü okuyan herkes kahkaha atmaya başlıyordu.

Kahvealtı Menüsü

- Taze Merkür Peynir
- Haşlanmış Venüs Yümürtası
- Dünya Çeli Reçeli
- Sallama Mars Çayı

Menüye bu şekilde renk katmaları çok hoşumuza gitmişti. Biz de kahvaltı yaparken esprileri patlatıyorduk. Masadaki herkes de gülmekten kırılıyordu.

- **Immmhh Merkür Peyniri gibisi yok.**
- **Yumurta deyince de Venüs yani.**
- **Sallama Mars Çayı olmadan güne başlayamam.**

Kahvaltıdan sonra sabah sporu için toplanmıştık. Sabah sporunun çok değerli olduğunu öğrenmiştik. Astronotlar görev üzerindeyken de bu egzersizleri bırakmıyordu. Fiziksel sağlıklarını korumak ve kas kaybını önleyebilmek için bu gerekliymiş. Tabii sporun bir de psikolojik olarak rahatlatıcı etkisini de unutmamak gerekiyordu.

Spordan sonra ilk atölye için toplanmıştık. Bu atölye sınıf gibiydi. Tavanda gezegenler ve yıldızlar vardı. Duvarlarda uzay ve havacılıkla ilgili çizimler yapılmıştı. Burada Uzay Kampı, Uzay, Havacılık konularında temel bilgileri aldık. **Atölyede ayrıca astronotların giydiği uzay elbisesi tanıtıldı ve bizler de sırayla bu uzay elbiselerini giydik.**

Elbiseyle astronotların nasıl dış etkilerden korunduğu, güvenli bir şekilde hareket ettiğini gördük. Ayrıca içinde astronotlar rahatça nefes alsın diye konulan oksijen tüpü ve üzerinde de yine korunmak için kaskları vardı. E tabii ayak-kabılar da aynı derecede sağlam ve korunaklıydı. Beni en çok etkileyen kısmı da telsizi oldu. Uzay elbisesini giyip telsizle konuştuğum an aklımda şahane görüntüler canlanmıştı...

-Merkez şu an karşımda bir uzaylı var! Bana doğru geliyor! Ne yapmalıyım merkez acil cevap ver!

Telsizle konuşmalarım herkesi güldürmüştü.

